

ну – це здатність органів державної влади та місцевого самоврядування забезпечувати фінансування через бюджети всіх рівнів закріпленого за ними повного комплексу повноважень по виконанню гарантованих Конституцією держави прав громадян у довгостроковій перспективі в умовах дестабілізуючого впливу різноманітних чинників (загроз) та підвищувати фінансовий потенціал та рівень розвитку регіону.

У результаті правильно збалансованого бюджету, з максимально врахованими внутрішніми та зовнішніми факторами, можливе стале економічне зростання всіх без виключення регіонів України підвищення рівня життя.

Бюджетна політика регіонів повинна ґрунтуватися на пріоритетності національних інтересів, економічній самостійності регіонів та сприяти ефективному використанню внутрішнього потенціалу держави. Оптимальна бюджетна політика повинна забезпечити єдність державних та регіональних інтересів. З метою підвищення рівня економічної безпеки регіонів необхідно створити сприятливі умови господарювання, надати управлінський інструментарій та прийняти відповідну законодавчу базу. Виважена бюджетна політика сприятиме забезпеченню економічної безпеки та стабільному соціально-економічному розвитку регіонів, а також підвищенню рівня життя і добробуту громадян України загалом.

Література:

1. Забезпечення соціально-економічної безпеки регіону - нагальне завдання сьогодення / О. Л. Резніков // Економіка пром-сті. - 2008. - № 1. - С. 78-82.

УДК 330.131.7:33.06

НОВЕЛИ КРИТЕРІЇВ РИЗИКУ ОЦІНКИ ФІНАНСОВИХ ОПЕРАЦІЙ

Гашимлі О. О.

У зв'язку з прийняттям у 2014 році закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (далі - закон №1702), в якому були імплементовані нові вимоги FATF (Financial Action Task Force - група розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей) щодо запровадження ризик орієнтованого підходу по сфері фінансового моніторингу. У 2016 році наказом Мінфіну

«Про затвердження Критеріїв ризику легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення» (далі - наказ №584) від 08.07.2016 року було змінено критерії ризику легалізації доходів.

Питаннями запровадження ризик орієнтованого підходу у сфері фінансового моніторингу займалися такі вчені, як Андрійченко Ж. О. [1], Внукова Н. М. [2] та інші.

Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження критеріїв ризику легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму» спрямований на розв'язання багатьох проблем, в тому числі те що, в сучасному світі діяльність злочинних організацій набуває міжнародного характеру, а з розвитком цифрових технологій і глобалізацією комп'ютерних мереж, здійснення фінансових операцій може тривати декілька секунд, що відкриває досить широкі можливості для вчинення правопорушень. Отже, злочинні організації, які займаються легалізацією кримінальних доходів, постійно вдосконалюють та знаходять нові методи та схеми легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом. Враховуючи зазначене, національна система протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму має бути динамічною та здатною протистояти сучасним викликам.

Основними цілями прийняття є:

запобігання виникненню передумов для відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму;

забезпечення удосконалення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

мінімізація ризиків використання фінансової системи України з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму.

Наказ №584 спрямований на виконання положень Закону №1702 [3] суб'єктами первинного фінансового моніторингу в частині виявлення, оцінки та управління ризиками легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму, що матиме наслідками зменшення ризиків використання суб'єктів первинного фінансового моніторингу з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму.

Наказом передбачається визнати таким, що втратив чинність, наказ Державного комітету фінансового моніторингу України від 03.08.2010 № 126 «Про затвердження Критеріїв ризику легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму».

ржаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму», що зареєстрований у Міністерстві юстиції України 11.10.2010 за № 909/18204 [4].

В новій редакції критеріїв збережено оцінку ризику клієнта за трьома критеріями: за типом клієнта, географічним розташуванням країни реєстрації клієнта або установи, через яку він здійснює передачу (отримання) активів, і видом товарів та послуг. У нових критеріях надано більш детальноше опис типу клієнта, що навпаки з розділом критеріїв виду товарів та послуг, також у новому виданні додано, що клієнт суб'єкт самостійно може визначати операції та способи проведення оцінку ризиків за видом товарів та послуг.

Наказ №584 передбачає розширення переліку критеріїв ризику за типом клієнта і видом товарів та послуг, пов'язаних із кіберзлочинністю, електронним шахрайством та іншими видами послуг.

Новелою нових критеріїв наказу №584 є включення не тільки критеріїв для оцінки ризику клієнта, але і критерії оцінки ризику фінансових операцій що можуть мати ризик легалізації доходів. Суб'єкт самостійно визначає, які критерії ризику (крім критеріїв, передбачених законом, нормативно-правовими актами відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу) використовуються ним під час встановлення ділових (договірних) відносин, а які – у процесі подальшого обслуговування клієнтів з урахуванням вимог та рекомендацій, визначених суб'єктом державного фінансового моніторингу, що здійснює державне регулювання та нагляд за діяльністю відповідного суб'єкта.

Таким чином більш детальний розгляд критеріїв оцінки ризиків клієнтів та виділення критеріїв ризиків для фінансових операцій що можуть мати ризик легалізації доходів сприятимуть підвищенню ефективності функціонування системи фінансового моніторингу України забезпечуючи виявлення оцінки та управління ризиками у відповідності з вимогами міжнародних стандартів FATF.

Прийняття наказу надає можливість суб'єктам первинного фінансового моніторингу проводити оцінку ризику використання суб'єкта первинного фінансового моніторингу з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а саме: аналізувати наявні відомості про своїх клієнтів та їх діяльність, та розподіляти їх за визначеними у проекті наказу рівнями ризику.

Література:

1. Розвиток системи управління ризиками ринків фінансових послуг : монографія. / Внукова Н.М., Андрійченко Ж.О., Ачкасова С.А. [та ін.] ; за заг. ред. проф.

Н.М. Внукової. – Харків : Ексклюзив. – 2013. – 190 с.

2. Внукова Н. Н. Развитие системы финансового мониторинга во внешнеэкономической стратегии Республики Беларусь и Украины : Стратегия развития экономики Беларуси: факторы формирования и инструменты реализации : материалы Международной научно-практической конференции (г. Минск, 23-24 апреля 2015 г.) / Ин-т экономики НАН Беларуси. – Минск : Право и экономика, 2015. – С. 228-230. – Режим доступа : <http://www.repository.hneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/10304>

3. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення : Закон України від 14.10.2014 № 1702-VII [Електронний ресурс]. – Офіційний сайт Верховної ради України. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1702-18>.

4. Про затвердження Критеріїв ризику легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: наказ від 08.07.2016 № 584.

УДК 331.104:343.359.2

ПОДАТКОВІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН

Григоренко Ю. В.

Зайнятість як соціально-економічне явище традиційно є предметом державного регулювання. Економічно розвинуті країни і міжнародні організації відносять проблеми зайнятості до тих, вирішення яких впливає на забезпечення соціально-економічної стабільності суспільства [1, с. 127].

Важливим аспектом регулювання зайнятості населення, а тому і взаємовідносин між роботодавцем та працівником є належне оформлення трудових відносин, відносин у сфері оплати праці та відповідальність у разі їх порушень.

Згідно положень Закону України «Про зайнятість населення», зайнятість – не заборонена законодавством діяльність осіб, пов'язана із задоволенням їх особистих та суспільних потреб з метою одержання доходу (заробітної плати) у грошовій або іншій формі, а також діяльність членів однієї сім'ї, які здійснюють господарську діяльність або працюють у суб'єктів господарювання, заснованих на їх власності, у тому числі безоплатно [2].

Враховуючи вищезазначене, основними суб'єктами відносин у сфері зайнятості є роботодавець [3], найманий працівник [3] та держава (в